

ske rigtigt. Jeg tror, jeg tør sige, at paa alle de Instruktionsmøder, Over-Skyldraadet afholdt, blev det udtrykkelig sagt, at vel var der ingen Lovgivning i Øjeblikket, der paa lagde Skat efter Jordskyldsprincippet, men man maatte alligevel vurdere under den Forudsætning, at et saadant Lovforslag blev gennemført inden Udløbet af den 3-aarige Periode, for hvilken Vurderingen gjaldt. Jeg tror altsaa ikke, at nogen Vurderingsmyndighed har vurderet under den Forudsætning, at der ikke skulde beskattes efter Vurderingen.

Den ærede Ordfører for Erhvervspartiet mente, at det ikke var muligt at vurdere Grundene i Byerne. Jo, det kan man udmærket godt, det kan man ikke alene ved Beregning, men ogsaa derved, at der af og til i Byernes Centrum finder Salg af ubebyggede Grunde Sted eller af bebyggede Grunde, hvor Bygningen skal rives ned. Det, der gives for Ejendommen, er Grundens Værdi, minus det Par Skilling, der kan komme ind ved Nedrivningen af Bygningen. Deri har man en udmærket Vejledning til at faa en god Vurdering i Byerne. Jeg vil tillade mig at paastaa, at Grundvurderingen for Byernes Vedkommende gennemgaaende vil være bedre end Ejendomsskyldvurderingen.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker de forskellige Partiers ærede Ordførere for, at de har erklæret sig villige til Forhandling paa Grundlag af det foreliggende Lovforslag. Jeg tør vel ogsaa sige, at Lovforslagets Grundlag i hvert Fald har fundet overvejende Tilslutning hos største Delen af Talerne. Jeg kan i øvrigt i meget henholde mig til de Udtalelser, mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pinholt, og det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, der havde Ordet i Dag, har fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Raffnsø udtalte, at Venstre i de sidste Aar mere og mere nærmede sig til den radikale og socialistiske Opfattelse af Jordværdibeskatningsspørgsmaalet. Man fik det Indtryk af det ærede Medlems Udtalelse, at han mente, det var en Udvikling, der var foregaaet lige paa det sidste eller i alt Fald i de allersidste Aar. Dette tror jeg nu ikke er rigtigt. I Venstres Program af 1909, paa hvilket det nuværende Venstre bygger og har bygget siden da, staar der: Grundværdibeskatning til Stat og Kommune bør særlig tilstræbes, hvor offentlige Foretagender har frembragt en Stigning i Grundværdien. Herved er, om end der

særlig peges paa Værdistigningsmomentet, dog selve Grundværdibeskatningens Princip knæsat i Venstres Program af 1909, og langt stærkere træder det frem i den Programudtalelse, Venstre udsendte i Januar 1915, og som var bestemt til at supplere Programmet af 1909, og som særlig fremhæver alle de Spørgsmaal, der i Tiden mellem de to Aarstal er kommet paa Dagsordenen. Deri siger Venstre om Grundværdispørgsmaalet: „Med Hensyn til en Reform af den nuværende Ejendomsskyld bør en særskilt Vurdering af Jorden gennemføres, saaledes at det bliver muligt at lægge lige Skat paa lige Jord“. Denne Udtalelse dækker fuldstændig Hensigten med nuværende Lovforslag, og Forholdet er derfor ikke det, at Venstre i de sidste Aar har ladet sig trænge bort fra sit oprindelige Standpunkt i denne Sag. Nej, Stillingen til Grundværdibeskatningen har været fastslaaet, saa længe Partiet i sin nuværende Form har eksisteret, vi har villet dette for adskillige Aar tilbage, og hvorfor? For at skabe en Beskatning, der retfærdigere, end Ejendomsskylden kan gøre det, fordeler Byrderne paa smaa og store Ejendomme og endvidere for at skabe en Beskatning, der i højere Grad end den nuværende Ejendomsskyld skaarer de arbejdsskabte Værdier, og endelig for at skabe en Beskatning, der ved den forholdsvis højere Skat paa ubebyggede og udrykede Arealer indeholder en Opmuntring til Bebyggelse og Opdyrkning af disse Arealer. Jeg mener, at den Periode, vi lever i, og de Udsigter, vi har for os, i høj Grad understreger dette sidste Formaal. De Aar, vi gaar i Møde, vil sikkert i overmaade høj Grad være af den Art, at en saadan Tendens i Beskatningen bliver tidssvarende.

Derimod kan vi ikke følge de Radikale og Socialdemokraterne, naar de tilstræber en Grundværdibeskatning af en saadan Højde, at den faar Karakteren af en Konfiskation. Det ærede Medlem Hr. Raffnsø sagde, at enhver Grundbeskatning er en Konfiskation. Det kan man naturligvis sige med en vis Ret, i det Øjeblik en ny Grundbeskatning paalægges. Men naar man bliver ved en Beskatning, som i det hele og store ikke giver mere, end den nuværende Beskatning af faste Ejendomme giver, men kun fordeler den paa en noget anden Maade, kan man ikke anvende Ordet „Konfiskation“ herpaa. Derimod mener jeg ganske vist, at en Grundbeskatning af en væsentlig større Højde og en Grundbeskatning af en efter min Mening saa overordentlig Højde som